

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Solanisus Praga s.r.o.**
sídlem Husinecká 903/10, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátkou Mgr. Magdalénou Poncza
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2021, č. j. 27754/21/5300-22441-709739, ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 13. 2. 2020, č. j. 509844/20/3212-50523-800167 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty (dále také „DPH“) za zdaňovací období duben

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

[Sem zadejte text.]

2016 a č. j. 508103/20/3212-50523-800167 - dodatečný platební výměr na DPH za zdaňovací období červen 2016, a změněno rozhodnutí správce daně ze dne 20. 2. 2020 č. j. 597835/20/3212-50523-800167 - dodatečný platební výměr na DPH za zdaňovací období květen 2016.

2. Žalobce namítl, že daň mu byla stanovena po uplynutí zákonné lhůty ve smyslu § 148 zákona č. 280/2009 Sb., v rozhodném znění (dále jen „daňový řád“). Žalobce uvedl, že daňová kontrola byla zahájena 2. 3. 2017, dodatečné platební výměry byly vydány v únoru 2020, lhůta byla tedy prodloužena do 2. 3. 2021, avšak napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno až 22. 7. 2021 (doručeno 26. 7. 2021 – pozn. soudu).
3. Žalobce dále namítl, že byla nezákonně zamítnuta jeho žádost o prodloužení lhůty k vyjádření k výsledkům kontrolních zjištění ohledně zdaňovacího období květen 2016. Podle žalobce měla tedy lhůta k vyjádření uplynout až 5. 3. 2020, ale správce daně vyzval žalobce, aby se dostavil k projednání zprávy o daňové kontrole dne 17., případně dne 19. 2. 2020. Správce daně také nebral v potaz omluvu zástupce žalobce z projednání této zprávy o kontrole, což je v rozporu s ustálenou praxí správce daně a se zákonem.
4. K věci samé – daňovému podvodu – žalobce namítl, že nebyla dostatečně identifikována chybějící daň. Správce daně se opíral pouze o odpověď na mezinárodní dožádání od polského správce daně z roku 2017 ohledně konečného odběratele - společnosti IROKS, a poté nijak neověřoval, zda nebyla daň uhrazena, takže žalovaný při rozhodování v roce 2020 vycházel z neaktuálních informací. Žalobci také nemůže být přičítáno k tíži, že se správním orgánům nepodařilo vyslechnout jednatele společnosti IROKS, jímž byl J. S.
5. Žalobce nepopírá, že je personálně spojen se společností ILUMINAKS, ovšem správce daně z toho chybně dovodil žalobcovo zapojení do podvodného řetězce - neodůvodnil, na základě čeho mohl žalobce vědět, že některý z účastníků odběratelského řetězce nezplatí daň. Žalobce se nikdy neúčastnil žádných podvodů na DPH, učinil veškerá opatření, která od něj lze očekávat (ověřoval si dodavatele a odběratele, platby byly bezhotovostní, zboží reálně existovalo). K tomu, že si ověřoval dodavatele a odběratele, navrhl žalobce výslech pana T., ten však nebyl proveden.
6. Pokud žalovaný odkazoval na judikaturu SDEU, konkrétně na rozsudek Facet-Facet Trading, nemůže to být žalobci přičítáno k tíži, když rozsudek je z roku 2010, avšak správci daně změnili správní praxi až o 5 let později, žalobce postupoval v souladu se zákonem č. 235/2004 Sb., v rozhodném znění (dále jen „ZDPH“).
7. Správce daně není oprávněn hodnotit ekonomický smysl obchodních transakcí, míru podnikatelského rizika. Žalobce je úspěšným podnikatelem, který realizuje ve velké míře nákup a prodej, je schopen investovat volné finanční prostředky obratem do dalšího nákupu. Pokud by žalobce postupoval tak, že by zboží koupil v Polsku a tam jej také prodal, mohl by si sice uplatnit nárok na odpočet DPH u polského správce daně, avšak polská finanční správa prostřednictvím legálních nástrojů zadržuje odpočet nezřídka i více než 6 měsíců, což by při žalobcových transakcích značného rozsahu znamenalo vázání prostředků v řádech desítek až stovek milionů korun. V tomto světle dostává doprava zboží do ČR a jeho následný prodej do Polska zcela jiné rozměry.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

8. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že pokud jde o lhůtu ke stanovení daně, žalobce vůbec nebere v úvahu jednotlivá mezinárodní dožádání v průběhu řízení obou stupňů. K dalším námitkám zopakoval argumentaci uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Pokud jde o otázku lhůty ke stanovení daně, soud se shoduje s žalovaným, že žalobce zcela přehlíží řadu žádostí o mezinárodní spolupráci, jak jsou shromážděny ve správních spisech a popsány ve zprávách o daňové kontrole a v seznámení s doplněným odvolacím řízením. Vzhledem k tomu, že v souladu s § 148 odst. 4 písm. f) zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) lhůta pro stanovení daně neběží po dobu ode dne odeslání žádosti o mezinárodní spolupráci při správě daní až do dne obdržení odpovědi na tuto žádost nebo do dne odeslání oznámení o ukončení mezinárodní spolupráce při správě daní v dané věci, je žalobní námitka, týkající se prekluze práva stanovit daň, nedůvodná.
11. K procesním námitkám zjistil soud ze správních spisů, že zástupci žalobce byla dne 27. 1. 2020 doručena výzva k seznámení se s výsledky kontrolních zjištění za zdaňovací období květen 2016, a to do 8 dnů od doručení výzvy. Zástupce žalobce požádal 29. 1. 2020 o prodloužení lhůty o 30 dnů z důvodu dlouhodobě plánovaných dovolených (jarních prázdnin), správce daně zamítl žádost jako nedůvodnou. Dne 10. 2. 2020 byla zástupci žalobce doručena výzva, aby se dostavil k projednání zprávy o daňové kontrole za květen 2016, a to dne 17. 2., případně 19. 2. 2020. Dne 17. 2. 2020 byla správci daně doručena omluva zástupce žalobce z projednání zprávy s tím, že žalobce zplnomocnil jiného zástupce a ten pošle správci daně své zplnomocnění. Do termínu projednání zprávy nebyla žádná nová plná moc doručena, k projednání se nikdo nedostavil, zpráva o daňové kontrole byla poté doručena stávajícímu zástupci žalobce. Proti platebním výměrům, včetně výměru za květen 2016, bylo podáno odvolání, v rámci odvolacího řízení bylo řízení doplňováno o výslechy svědků, žalobce byl seznámen s výsledky odvolacího řízení, vyjadřoval se k nim, poté žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím dne 22. 7. 2021.
12. Popsanou situaci se k odvolací námitce zabýval žalovaný v bodech 128 až 129 napadeného rozhodnutí, na což žalobce reagoval v žalobě pouze tím, že znovu zopakoval svou námitku. Navíc, žalobce v žalobě neuvedl nic k tomu, jaká konkrétní újma mu jednáním správce daně vznikla. Krajský soud sdílí závěr žalovaného o tom, že správce daně sice pochybil, když v rozporu s § 36 odst. 2 daňového řádu neprodloužil žalobci lhůtu k vyjádření, avšak stejně jako žalovaný neshledal soud tuto vadu natolik závažnou, aby mohla být důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobce neuvedl, v čem ho neprodloužená lhůta omezila, své námitky uplatňoval v odvolání a v reakci na seznámení s doplněným řízením. Ani námitka týkající se omluvy z projednání zprávy o daňové kontrole není důvodná. Žalovaný velmi podrobně a v souladu s obsahem správních spisů popsal sled událostí v bodě 129 odůvodnění napadeného rozhodnutí, načež žalobce v žalobě vybral účelově jen část z tohoto sledu, a navíc opět neuvedl, jaká újma tím měla žalobci vzniknout. Soud proto jen zdůrazňuje, že omluva stávajícího zástupce žalobce

nebyla ničím odůvodněna, a bylo na něm, aby zajistil kontinuitu zastupování, když věděl o konkrétních (dokonce dvou) termínech projednání zprávy. V souladu s § 27 odst. 2 daňového řádu je plná moc zmocněnce účinná vůči správci daně od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně. Obě procesní námitky neshledal soud důvodnými.

13. K věci samé zjistil soud ze správních spisů, že jedinou žalobcovou činností v dubnu až červnu 2016 bylo obchodování s řepkovým olejem, který nakupoval od několika dodavatelů v Polsku. Autocisternami jej dovážel do ČR, v Orlové-Lazech byl olej stáčen a přečerpáván a poté přepraven opět do Polska (v dubnu 210 autocisteren, v květnu 276 a v červnu 314). Další autocisterny byly dopraveny z Polska na Slovensko, v Čadci byl olej přečerpán a poté přepraven opět do Polska (v dubnu 21 autocisteren, v květnu 27 a v červnu 22). Na výstupu šlo o třístranný obchod, žalobce byl prodávajícím, prostřední osobou byla společnost ILUMINAKS, kupujícím byla společnost IROKS (jednatel J. S.). Z odpovědi na mezinárodní dožádání z roku 2017 vyplývá, že společnost IROKS nepodala za předmětná zdaňovací období žádná přiznání k DPH, nevykázala žádné intrakomunitární transakce, vůči správci daně je nekontaktní. V rámci odvolacího řízení v žalobcově věci (tedy v roce 2020) byla do Polska zaslána žádost o výslech jednatele společnosti IROKS, ten byl však stále nekontaktní. Soud má za to, že chybějící daň byla v tomto případě zcela správně a dostatečně identifikována u společnosti IROKS. Žalobcová námitka k chybějící dani je nedůvodná, soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména body 74 – 76.
14. Pokud jde o žalobcovo zapojení do podvodného řetězce a jeho vědomost o podvodu, správce daně a poté i žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí se věnovali rozsáhle, podrobně a podloženě jednotlivým skutečnostem, na nichž vystavěli závěry o podvodném řetězci a účasti žalobce v něm. Není to zdaleka jen personální propojení žalobce a jeho přímého odběratele, i když tato okolnost (právě s ohledem na podstatu třístranných obchodních transakcí) se jeví jako velmi podstatná. Žalobce i v žalobě namítal k tomuto velmi kuse a obecně, proto soud nepovažuje za nutné opakovat vše, co již zjistily a vyhodnotily správní orgány. Soud tedy odkazuje v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž se zcela ztotožňuje, zejména na části týkající se nestandardních okolností (body 78 – 86), objektivních okolností (body 88 – 99) a nepřijetí rozumných opatření (body 102 – 116). K tomu soud dále připomíná ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), reprezentovanou zejména rozsudkem ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78, podle něhož: „Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej.“. K námitce, že žalobce navrhl výslech pana T. a ten nebyl vyslechnut, soud uvádí, že R. T. byl vyslechnut jako svědek dne 8. 3. 2021, a to v přítomnosti zástupce žalobce. Žalobní námitka týkající se tvrzeného nedostatečného odůvodnění zapojení žalobce do podvodného řetězce a jeho vědomosti o podvodu není důvodná.
15. Pokud jde o judikaturu SDEU, konkrétně rozsudek Facet-Facet Trading, tuto námitku žalobce uplatnil již v odvolání, žalovaný ji vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to konkrétně, věcně, s přílehlavými argumenty, včetně poukazu na judikaturu NSS, která se touto problematikou přímo zabývala. Princip samotný pak žalovaný vysvětlil v bodech 118 – 123 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud zdůrazňuje, že i zde žalobce nijak v žalobě nereagoval na ucelenou argumentaci

[Sem zadejte text.]

žalovaného, s nímž se soud ztotožňuje a pro stručnost na ni odkazuje. Ani tato žalobní námitka není důvodná.

16. Pokud jde o ekonomický smysl obchodních transakcí, soud především nesdílí žalobcův názor, že by jej správní orgány nemohly hodnotit – ekonomický smysl hraje důležitou roli při posuzování, zda šlo o aktivity s cílem ekonomického zisku či především o vytvoření prostoru pro podvod na DPH. I zde soud poukazuje na velmi zdařilé odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného, který se touto problematikou zabýval podrobně a výstižně v bodech 166 - 167, včetně odpovědi na žalobcův hypotetický příklad s obchodováním pouze v rámci Polska. Soud opět pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž se ztotožňuje. Ani tato žalobní námitka není důvodná.
17. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 15. září 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu